

دوست گرامی ما واحد صلحجو(حکیمزاده) اخیراً سفری به کشور داشتند که بعد از بازگشت گزارشی را غرض نشر برای ما فرستاده اند. اداره سایت از همکاری شان صمیمانه سپاسگزار است

نیم نگاهی به چهره امروز کابل ، پایتخت کشور عزیز ما افغانستان

با گذشت مدت پنجسال از عمر رژیم انتخابی حامد کرزی و متحدین مسلح مذهبی وی که اینبار به حمایت مستقیم مالی و نظامی غرب با شعار مبارزه با تروریسم و بنیاد گرایی اسلامی ، تأمین صلح و دموکراسی و اعمار مجدد به نمایش گذاشته شد، متأسفانه روز تا روز یأس و ناامیدی بر مردم درمانده و ستم دیده کشور ما که دل به هرباری کوچک بسته و چشم امید به هر روزنه کوچک دوخته اند، تا از بارسنگین فشار و از غلظت تاریکی وحشت آوربکاهند، سایه افکنده و آن همه انتظارات و امید ها و آرزو ها نقش بر آب و آن چراغ به خاموشی می گراید.

جنگ و بی امنیتی ، قتل و کشتار ، ترور و تخریب و انفجار و آتش سوزی و جنگهای جبهه ای نتنها در قندهار ، هلمند، کنر و غزنی و پکتیا خشونت بارتر و سهمگین تر شده است بلکه پایتخت کشور نیز بی امان نمانده و فضای ترس و وحشت را گسترده تر ساخته است. از تحول و پیشرفت و رفاه اجتماعی به نفع ملت یکقدم هم برداشته نشده و با گذشت هر روز شمشیر بران فقر به قلب ناتوان غمدیده گان جنگ عمیقتر میشود و رنج و فلاکت شان افزونتر میگردد. در مقابل به تعداد بلند منزل های مدرن، هتل های مفسن، سالونهای نمایش، منازل رهائشی لُکس ، ویلاها ، مغازه ها و فروشگاه های تیپ اروپایی که صرف متعلق به چند فرد خاص جهادی ، مثل آقایان قانونی ، سیاف ، فهیم ، احمدشاه ، ربانی و..... می باشد. همینطور انتقالات مواد خام و پخته نیز در انحصار همین قهرمانان شناخته شده جهاد!!! قرار

دارد. هر قوماندان جهاد برخلاف پروگرام دی . دی . ار . دارای کندکهای مستقل و غیر مستقل نظامی وابسته بدارودسته جهادی خود است که بعضاً علناً به سرکوب مخالفین خود می پردازند. بطور مثال مظاهره مسالمت آمیز اهالی پغمان بخاطر دفاع از حق مالکیت توسط یکی از قوماندانان پیشین رسول سیاف به نام شیر علم سرکوب و در هم شکستانده شد. سازماندهی واقعه هشتم جوزا و حمله مسلحانه بقوای آیساف گویای دیگری است که موجودیت انبار سلاحها را بدست افراد غیر مسؤول به اثبات میرساند.

فساد اداری، رشوه ستانی، اختلاس، سوء استفاده از صلاحیت های دولتی، حق تلفی، زورگویی، خود خواهی حتی در فضای کشور به یک امر عادی مبدل گردیده است، تغییرات و اصلاحات اخیر به شمول احیای اداره امر بالمعروف و نهی از منکر یکی از شگرد های تازه رژیم برای اغوای مردم و محدود ساختن آزادی های اساسی آنها میباشد.

زرع و قاچاق خشخاش یکی از ماشینهای عمده اقتصادی کشور را تشکیل میدهد که در حلقه اول آن رهبران دست اول اعضای محترم خانواده کرزلی، قوماندانان، جمع مافیای جهانی که امروز در اداره مستقیم امور دولتی افغانستان دست بالا دارند، سهمیم میباشد. ترافیک شهر اصلاً نظم ندارد، کثافات همه جا انبار شده است، کانالیزاسیون وجود ندارد، سیستم آبرسانی فلج است، صدها هزار شهرواندان کابل درین گرمای تابستان روزها در انتظار آب در کنار نل ها و پمپ ها سپری می نمایند. قحطی و خشکسالی در بعضی مناطق کشور بیداد میکند. بر اساس احصاییه اخیر حدود نه میلیون انسان به کمک فوری غذایی نیازمند اند.

برق در بسیاری از خانه های شهر کابل روشنی ندارد. اگر چراغی هم در گوشه شهر روشن دیده میشود متعلق به خانه جنگسالار و خادم دین و رهبر جهاد است. در روستا ها و دهات اصلاً از موجودیت برق خبری نیست و نه پلانی رویدست است، آلوده گی هوا، ازدحام شهر و اعمار روز افزون خانه های خود سر حتی تا آخرین

نقطهٔ قلهٔ کوه یکی از مشکلات اساسی شهر را تشکیل میدهد، معاشات بسیاری از کارمندان دولت (افراد پایین رتبه) آموزگاران و استادان هنوز تا یکسال هم پرداخته نشده است. به تعداد بیکاران جمع افسران نظامی تحصیلکرده و مسلکی افزود میشود، وضع صحی شفاخانه ها از همه بیشتر رقت بارتر است مریضان مانند انبار مُرده گان در صحن شفاخانه ها در انتظار داکتر و بستر و دوا هستند.

بی امنیتی، فقر مطلق و گرسنگی، بی سرپناهی، آواره گی هر روز وسعت بیشتر بخود میگیرد و در این میان دولت و حامیان بیگانه او سعی میکنند چهره عاملان این همه تباهی ها، بدبختی ها و فلاکت ها را که خود بر سر نوشت یک ملت مظلوم حاکم ساخته اند، مُنزه و بیگناه به نمایش بگذارند، در حالیکه روز تا روز شگاف عمیقی میان مردم و دولت به اصطلاح انتخابی ایجاد گردیده و اگر هر چه زودتر و بموقع جلو آن گرفته نشود، فضای وحشت نه بلکه فضای سیاهی و نابودی کشور متصور خواهد بود.

باتقدیم احترام

www.ayenda.org